

Det gav et Sæt i de søvndrukne Kroppe. Dyr lægen løftede sit tunge Hoved og saa' paa ham med grædefærdig Forbitrelse.

„Hvad hedder hun?“ brummede han.

„Kløver,“ svarede Skolelæreren sagtmodigt.

Der blev købt i Tavshed. Dyr lægen rettede sig kampberedt i Vejret, drak ud af sit Glas og strøg sig neden fra op over Skægget med sin behaarede Haand. Hans Øjne var røde som en Tyrs. Han vilde dog endnu engang forsøge en Dyst med Lykken. Blev nemlig denne Solo vunden, var Spillet af sig selv til Ende, og alt Haab dermed ude for denne Nat.

Mortensen havde „tre Matadorer, smaat fjerde“ i Trumf; desuden Kongen, Damen, tredje i Hjerter og to smaa Spadere. Dertil havde han Forhaanden. Som en forsigtig General holdt han sin Hjerter Konge tilbage og sendte først Damen i Ilden.

Dyr lægen, der var renonce, lod sig imidlertid ikke føre bag Lyset.

„Det er vist en Farisæer!“ brummede han og stak med Trumf.

Paa Skolelærer Mortensens Pande begyndte allerede de første klare Svedperler at piple frem.

Dyr lægen spillede en lille Spader; Købmanden stak med Kongen; Mortensen maatte bekende.